

min Mening at ville søge Frederiksborg Stamstutteri opretholdt og yderligere udviklet for at fremme den Art af Hesteavl her i Landet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dette rettest bør overlades til de Private; men Opgaven er i mine Tanker en heelt anden, den er, at løfte hele Landets Hesteavl et Trin ud over det, den kan naae ved Forbedring i og for sig. Dette er Opgaven og for at naae dette Maal troer jeg ikke, at det Offer, man bringer ved at holde Stamstutteriet, er for stort. Jeg vilde gjerne berolige mine jydsk Landsmænd saavel fra Ringkjøbing som fra Viborg Amt, naar de frygtede for, at man i høit Maal skulde berøve Sjælland de gode Heste for at samle dem paa Frederiksborg Stamstutteri. Jeg har vel i Motiverne til Lovforslaget udtalt, at den Vel, som jeg ansaae for den rigtige at gaae, var at samle paa Frederiksborg Stutteri de af vore egne Nationalheste, som bedst egnede sig for Stamstutteriets Brug og samle dem som Grundlag for en ny frederiksborgsk Race; men det har ganske vist været min Mening, at man skulde samle vore Levninger af den gamle frederiksborgske Race, hvor man kunde finde dem, eller i hvert Fald, at det Nye, man bragte ind, skulde komme til at staae den gamle frederiksborgske Hest saa nær, som det vel var muligt. Jeg troer altsaa ikke, at Hyderne behøve at frygte for, at man vil berøve dem nogle af de nationale jydsk Stodheste for at føre dem til Frederiksborg. — Med den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts Bde Valgfreds (Carlson) kan jeg samstemme deri, at det, som i Længden skal bære et nationalt Stutteri, er Nærigheden til selve Institutet som saadant; men jeg nærer ogsaa den Forvisning, at naar det lykkes at gjøre Frederiksborgs Stamstutteri til det, som det burde være, saa vil det ligesaa lidt komme til at savne Sympathi hos Folket, som vort gamle Stamstutteri har savnet den. Naar den samme ærede Rigsdagsmand derimod udtalte, at Frederiksborgs Stamstutteri ikke vilde kunne faae nogen Betydning for Sjælland, saa kan jeg ikke være enig med ham deri. Den Gang man for 30 Aar siden greb til at ville forbedre vor Hesteavl ved at indføre svære fremmede Halvblodsheste, de saakaldte York-

shireheste — Gud skal vide, at Herkomsten var ganske overordentlig blandet — da bleve disse Heste modtagne med megen Velvilje i Sjælland, og hvorfor? Fordi de ved Siden af Størrelse og Førlighed — Egenstaber som man satte Priis paa — ganske vist havde Exterieur, smukkere Former og bedre Bevægelser end de jydsk Heste. De bleve godt betalte, og de bleve benyttede temmelig stærkt, men det varede meget kort, og hvorfor? Fordi Resultatet af Krydsningen aldeles ikke svarede til Forventningen, fordi man meget snart kom under Veir med, for det Første, at, hvad man opnaaede i skønnere Former, betalte man i Regelen ved Tilfætning paa andre Egenstaber, navnlig Energi hos Hesten, og for det Andet, fordi selve Avlen var i høi Grad usikker. Men hvorfor viste denne Avl sig saaledes? Fordi selve Dyret var Blandingsgods, det var et Product af forskjellige, hverandre meget fjerntstaaende Racer. Det vilde altsaa være en utroelig Uhyndighed i de simpleste Love for Nedavningen, naar man vilde troe, at disse Blandingsdyr skulde kunne nedarve med Sikkerhed deres egne Egenstaber. Dette var imidlertid ikke den eneste Grund til Skuffelsen, den hidrørte ogsaa derafra, at de for Hyderne tiltalende Egenstaber, de store, stærke Former, som disse Dyr havde, dem havde de netop fra en Stamrace i England, som have disse Egenstaber i en ganske overordentlig fremtrædende Grad; men disse Egenstaber vare, vel at mærke, hos de Dyr, der kom til Sjælland, tempererede og modificerede ved Indvirkning af en ædel Race. Nu er det ganske vist, at disse Heste, stammende tildeels paa mødrene Side fra de svært byggede engelske Heste, bragte sammen med vore Landheste, gav et uheldigt Afkom. Jeg troer, at de stufede Forventninger igunden burde have været forudsete, men jeg nævner det kun som et Beviis paa, at den jydsk Hestepdrætter, hvormeget han end lægger Vægt paa de Egenstaber, han sætter Priis paa hos sin Hest, dog ingenlunde er uimodtagelig for Forbedringer, naar han kun samtidig dermed kan fastholde, hvad han sætter Priis paa. Netop denne engelske Halvblodshest, Yorkshirerhesten, havde en stor Deel af det, Hyderne sætte Priis paa, og ved Siden deraf havde den smukke Former og